

Bedřich Smetana

(1824–1884)

Hubička

Prostonárodní opera o dvou jednáních

Děj opery jest následující:

V **prvním jednání** mladý Lukáš, jež byli rodiče před lety přinutili k ženě nemilované, ovdově, uchází se o Vendulku, dávnou, první svou lásku. Otec Vendulčin přiřkne mu ruku její, ale s výstrahou, že manželství to nebude šťastné, jelikož oba snoubenci jsou stejně tvrdohlaví a horkokrevní. Lukáš nedopouští, že by kdy mohl míti s Vendulkou spor, avšak když námluvčí mu přivádí nevěstu vstříc, vznikne mezi nimi spor ihned, a sice o hubičku. Vendulka ji nechce dáti, leč až po svatbě, domnívající se, že by nebožka Lukášova v hrobě z toho měla hoře. Spor trvá i když námluvčí a hosté odešli, a skončí se tím, že Lukáš v nejprudším hněvu odejde do hospody, přivede si odtud hudebníky a děvčata, s nimiž pod okny své nevěsty tančí a bouří ji na posměch a největší potupu. Vendulka hanbou a hořem nemůže zůstat v otcovském domě; uprchne k staré tetě Martince a chce raději s ní choditi v noci do lesa jako nosička za pašíři*, než by žila Lukášovi na očích.

V **jednání druhém** přivádí náčelník Matouš v noci lesem pašíře, kteří se rozcházejí na různé strany. Matouš čekaje na příchod své nosičky Martinky zaslechne, kterak Lukáš zoufalý nad svým potupným činem a bloudě temným lesem jako pomaten, nařiká si svému švakru Tomši, jenž jej následoval ze strachu, aby si Lukáš v zoufalství neublížil. Tomeš mu poradí, aby si pozval hned z rána několik ctných sousedů za svědky a Vendulku slavně odprosil; Lukáš pln naděje odchází s Tomšem. Martinka přichází Matoušovi naproti, aby odnesla jeho pašované zboží; Vendulka ji provází; Matouš zví, že Vendulka u Martinky se skrývá a maje s Lukášem útrpnost jde mu zvěstovati její úkryt. Martinka domlouvá Vendulce, aby s Lukášem se smířila, ona však se zapřísahá, že ho nenávidí. Ráno když Martinka s Vendulkou do své chalupy se vrací, očekává je již Lukáš v přítomnosti sousedů, byv tam přiveden Matoušem. Vendulka tak jest dojata jeho příchodem, že mu běží s láskou vstříc a chce mu dáti políbení na smířenou; on však ho nechce přijmouti, pokud ji neodprosil; konečně si dají srdečnou hubičku, a tím spor jejich řádně jest rozluštěn.

E. K.

*pašíř = podloudník, pašerák

(Citace obsahu od Elišky Krásnohorské z prvního vydání libreta; text uvádíme v původní pravopisné podobě.)